

พระราชโฆวาท

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา
จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘
ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วันพฤหัสบดี ที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ข้าพเจ้ามาปฏิบัติพระราชกรณียกิจ แทนพระองค์ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก่อนจะมี เหตุอันเป็นที่เศร้าเสียใจของคนไทยทั้งชาติ. ขอแสดงความชื่นชมต่อผู้ทรงคุณวุฒิ และบัณฑิตทุกคน ที่ได้รับเกียรติและความสำเร็จ.

ผู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนสำเร็จเป็นบัณฑิต ย่อมต้องมีคุณสมบัติสำคัญคือ มีปัญญา. คำว่าปัญญานั้น แปลว่าความรู้ทั่ว หรือรอบรู้ เช่นรู้ในหลักวิชาที่ได้ เล่าเรียนมา กับรู้ดีรู้ชั่ว รู้เหตุรู้ผล รู้ว่าสิ่งใดควรทำไม่ควรทำ รู้ว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ ไม่เป็นประโยชน์. ตามธรรมดาเมื่อบุคคลได้สำเร็จการศึกษาระดับสูง จนมี ปัญญาความรู้ดังที่กล่าว ก็จะได้รับยกย่องว่าเป็นบัณฑิตกันทุกคน แต่ความเป็นบัณฑิต จะมีมากน้อยเพียงใด จะเรียกว่าเป็นบัณฑิตแท้ได้หรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับการประพฤติ ปฏิบัติของแต่ละคนด้วย. คนบางคนมีความรู้ทั่วทุกอย่าง ทั้งความรู้ที่กว้างขวางลึกซึ้ง ในหลักวิชา และความรู้ชัดว่าสิ่งใดดีสิ่งใดชั่ว แต่เมื่อนำความรู้ไปปฏิบัติใช้ก็อาจ นำไปใช้ในทางที่ผิด ที่เป็นโทษเสียหาย. ที่เป็นดังนี้ ก็เพราะขาดคุณธรรมสำคัญ คือสติความรู้ตัว อันจะช่วยให้แก่ละคนมีความยังคิด ที่จะนำความรู้ไปใช้แต่ในทาง ที่ถูกต้อง ไม่หลงผิดทำพลาดด้วยความประมาทพลั้งเพลอ. ด้วยเหตุนี้ การมี ปัญญาอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ ต้องมีสติกำกับระดับประการการใช้ปัญญาให้

เป็นไปในทางที่ถูกที่ควรด้วย โบราณท่านจึงเรียกรวมกันว่า สติปัญญา. ท่านทั้งหลายต่างก็สำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตทั่วกันแล้ว หากจะได้ประพฤติปฏิบัติตนอย่างผู้มีสติปัญญา ก็จะได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิตแท้อย่างเต็มภาคภูมิ.

ขอพระบารมีแห่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้คุ้มครองรักษาบัณฑิตทุกคนและทุกท่านที่มา ร่วมในพิธีนี้ ให้มีความสุขสวัสดิ์ดีจงทั่วกัน.